

Mijn hand glijdt langzaam over de rug van de dame en stopt net onder het rechterschouderblad. De soepele gladde stof glijdt onder mijn hand onder invloed van de beweging. We staan tegenover elkaar, maar vermijden een blik in elkaars ogen; de nabijheid van onze lichamen verhaalt voldoende. Het is een plechtig moment van wachten en spanning op wat komen gaat. Dan neem ik haar rechterhand in mijn linker en til deze langzaam op, ik druk haar zacht maar beslist tegen mijn borst en dan komen de eerste klanken van een nieuw nummer. We glijden langzaam over de dansvloer en lossen op in een zee van bewegende armen, benen, lichamen en warmte, klanken en geschuifel.

sensueel, meeslepend en gepassioneerd

Let's tango

De Argentijnse tango is een meeslepende, sensuele en gepassioneerde dansvorm, ontwikkeld op de Barrio's, de straten van de buitenwijken van Buenos Aires en Montevideo. Daar, aan de Rio de la Plata, dansten Europese emigranten en herinnerden de hartverscheurende klanken van de bandoneon aan het achtergelaten moederland. Zo is de tango het eeuwige verlangen naar dat wat achtergelaten is en tegelijkertijd naar dat wat onbereikbaar lijkt.

In de dans leidt de man de vrouw, er wordt verleid en versierd en het danspaar zoekt naar een synthese tussen de twee bewegende lichamen, de muziek en het ritme en de ruimte. Veel dansfiguren ontstaan uit pure improvisatie. Slechts acht passen vormen de basisvorm van de tango, van waaruit eindeloos gespeeld en geïmproviseerd kan worden. Tango is ook het dansen van vloeiende lijnen, in contact met je partner samen een verhaal schrijven op de dansvloer.

De tangomuziek vindt zijn oorsprong in de liede-

ren van de Argentijnse traditionele bevolking op het platteland. Deze gaucho's zaten na het werken op het land 's avonds onder het maanlicht en zongen meeslepende liederen met een Indiaanse inslag die de teksten een mythisch karakter gaven. De gaucho's waren solitair en het sociale leven speelde zich voornamelijk in de kroeg af waar men elkaar ontmoette en waar gezongen werd. Deze liederen werden Milonga's genoemd. De gaucho's die de sprong naar de stad waagden, kwamen in aanraking met de porteños, het lagere volk uit de havengebieden die vochten om vrouwen in kroegen. Hier kwamen ook matrozen en emigranten die aan lager wal waren geraakt en het was wellicht in de bordelen waar de tango het eerste gedanst werd. Vrouwen kregen geld toegestopt om te dansen. De muziek die uit donkere hoeken tevoorschijn kwam, kwam uit de harten van de gaucho's, de porteños en de emigranten, en vertolkten het verlangen naar het achtergelaten moederland of de achtergebleven liefde.

De gebroeders Band uit Duitsland introduceerden de bandoneon en ook de negerslaven die eens per jaar muziek mochten maken op de plantages beïnvloedden de tango met aanstekelijke Candombe ritmes. De tango heeft waarschijnlijk ook een directe link met Afrika. Het woord zou naar Shango verwijzen, het Afrikaanse Yoruba-woord voor de God van de donder.

In het Parijs van de jaren '20 en '30 krijgt de tango een meer klassiek karakter doordat het klavier ook mee gaat doen. Mede hierdoor ontgroeien de muziek en de dans langzaam de achterbuurt- en bordeelsfeer. Het is ook in Parijs waar een van de grootste vertolkers van de nieuwe tangomuziek - de tango nuevo -, Astor Piazzolla, gaat experimenteren met alternatieve en vooral langzamere ritmes en de tango hierdoor verbindt met de jazzmuziek. Hij moet dit deels gedwongen in Parijs doen, omdat hij in Argentinië aanvankelijk niet wordt erkend vanwege zijn vernieuwingsdrang.

Op de kade van de Seine wordt elke zomer ge- →